

ת"פ 64711/11/20 - מדינת ישראל נגד אלחוסין היב

בית משפט השלום בביון שאן

ת"פ 64711-11-20 מדינת ישראל נ' היב
תיק חיזוני:

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופט יעקב סולומון
משיבה מדינת ישראל
נגד אלחוסין היב
मבקש

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין (הכרעת דין וגור דין) אשר ניתן על ידי ביום 1.3.2021 בהעדר התיעצבותו של המבקש (להלן: "**פסק דין**" ו"**הבקשה**" בהתאם).
2. לאחר שעניינו בבקשתו ובתגובה לה, הגיעו למסקנה לפיה דין הבקשה להידחות, ולהלן אמצע.
3. ביטול פסק דין שניין בהעדרו של הנאשם, בעבירות חטא או עוון, נעשה על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד" פ"**), לפיו בית המשפט רשאי לבטל את הכרעת הדין וגור דין, בהתאם שני טעמי: קיומה של סיבה מוצדקתiae לאי התיעצבותו של המבקש לדין בעניינו, או גרים עיוות דין כתוצאה מאיתו ביטול פסק הדין.
4. **סיבה מוצדקת להיעדר התיעצבות** - בהתאם לפסיקה, על המבקש להציג על נימוק ממשי לאי התיעצבותו לדין ולתמוך את טענותיו באסמכתאות מתאימות (ראו: רע"פ 01/01 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל** (2.10.2003)).

במסגרת הבקשה טוען המבקש באופן כללי כי לא קיבל את הזימון לדין (סעיף 4 לתחביר המבקש). המבקש לא מתמודד עם אישור המסתירה מיום 18.12.20 הסרוק בתיק (מצוין כי בתיקית "הערות לתיק" נרשם ש"כתב האישום הודפס וצורף לזמן של הנאשם", לפיו הוא קיבל את כתב האישום והזמנה לדין. בנסיבות אלה חזקה שה המבקש קיבל את הזמנה לדין ולא התיעצב לדין מסיבות השמרות רק לו.

VIDEGASH CI BIYOM 9.4.21 (AISSHOR MASAHA SEROK B'TIK) KIBIL HAMBKSH LAOTHA KHTOBOT BDIDUK AT HODUTA HKNS MOSHA GZR HDIN.

טענה חלופית של הנאשם לפיה הוא היה בבדיקה במועד הדיון (סעיף 5 לתחביר המבקש) לא נתמכה בראייה מינימלית ובשל כך נדחית על ידי .

אשר על כן אני דוחה את הטענה, וcutet עלי לבחון האם יש מקום לביטול פסק הדין יעקב קיומו של חשש לעיוות דין.

.5. **חשש לעייפות דין** - בהתאם לפסיקה, יש להציג על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי תוצאות פסק הדין, על מנת שהוא יבוטל. עוד נקבע כי בעת העלאת טענה לביטול פסק הדין עקב חשש לעייפות הדין יש לתמוך את הטענה בראיות ממשיות, וכי טענות כליליות וסתמיות בדבר קיומו של עייפות דין, מבליל להניח, כאמור, תשתיית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו לבטולתו של פסק הדין.

כמו כן נקבע כי אין די בהכחשת העבירה בכך לחייב חשש לעייפות דין (ראו: ע"פ 6920/07 **חסון נ' מדינת ישראל** (4.9.2007), רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (7.3.2018), רע"פ 2575/17 **גיאר נ' מדינת ישראל** (6.9.2017)).

ה המבקש טוען באופן כללי כי "**לא ביצעת את העבירה**" (סעיף 8 לתקנון המבחן) - אסמכתאות לביסוס מינימאלי של הטענה לא הוצגו במסגרת התביעה.

בנסיבות אלה משנמנע המבקש מלפרט בבקשתו את הנימוקים התומכים בטענתו לרבות הצגת אסמכתאות, לא שוכנעתי כי יגרם למבחן לעייפות דין מהותרת פסק הדין על כן ואני רואה כל עילה לביטולו.

6. אשר על כן, אני דוחה את התביעה - בנסיבות העניין אין צו להוציאות.

7. המזיכרות תמציא החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"א, 29 יולי 2021, בהעדך הצדדים.